

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člen 6(2)(b) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS (zdaj člen 26(1)(b)) razlagati tako, da je zagotovitev bona zaposlenemu s strani delodajalca v skladu s pogodbo o zaposlitvi treba obravnavati kot opravljanje storitev, v okoliščinah, v katerih mora zaposleni uporabiti bon za svoje zasebne namene?
3. Če zagotovitev bona ni ne opravljanje storitev za plačilo v smislu člena 2(1) ne opravljanje storitev v skladu s členom 6(2)(b), ali je treba člen 17(2) (zdaj člen 168) razlagati tako, da dovoljuje delodajalcu, da dobi nazaj davek na dodano vrednost, ki izhaja iz nabave in zagotovitve bona zaposlenemu v skladu s pogodbo o zaposlitvi, v okoliščinah, v katerih mora zaposleni uporabiti bon za svoje zasebne namene?

(¹) Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, 13.6.1977, str. 1).

plovil in plovil za rekreacijo, registriranih za prevoz največ 12 potnikov, za inšpekcijski pregled.

Člen 11(2)(c) Direktive 2000/59 določa, da mora pristojni organ, če ni zadovoljen z rezultati inšpekcijskega pregleda, zagotoviti, da ladja ne zapusti pristanišča, dokler ni oddala ladijskih odpadkov in ostankov tovora v pristaniške sprejemne zmogljivosti v skladu s členoma 7 in 10.

Republika Estonija je napovedala, da namerava dopolniti estonsko zakonodajo zaradi pravilnega prenosa teh določb Direktive. Komisija nima podatkov v zvezi s sprejetjem teh sprememb.

(¹) UL L 332, str. 81.

Tožba, vložena 30. januarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-46/09)

(2009/C 90/18)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Randvere in K. Simonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Republika Estonija, ker ni pravilno v nacionalno pravo prenesla določb Direktive 2000/59/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora, ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive 2000/59/ES;

— Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz člena 11(2)(a) Direktive 2000/59 izhaja, da je Republika Estonija dolžna določiti merila za izbiro ladij, razen ribiških

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Stockholms tingsrätt 6. februarja 2009 – Konkurrensverket proti TeliaSonera Sverige AB

(Zadeva C-52/09)

(2009/C 90/19)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Stockholms tingsrätt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konkurrensverket

Intervenientka: Tele2 Sverige Aktiebolag

Tožena stranka: TeliaSonera Sverige AB

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Pod katerimi pogoji lahko obstaja kršitev člena 82 ES, ki temelji na razliki med ceno, po kateri vertikalno integrirano podjetje posredniške storitve ADSL prodaja svojim konkurentom, in ceno, po kateri te storitve prodaja končnim uporabnikom?
- 2) Ali je treba za odgovor na prvo vprašanje upoštevati le cene, ki jih za svoje končne uporabnike uporablja prevladujoče podjetje, ali je treba upoštevati tudi cene, ki jih imajo na trgu končnih uporabnikov njegovi konkurenti?

- 3) Ali je dejstvo, da prevladujoče podjetje ni zakonsko zavezano ponujati posredniške storitve, temveč je to storilo prostovoljno, pomembno za odgovor na prvo vprašanje?
- 4) Ali je za to, da bi se ravnanje, opisano v prvem vprašanju, štelo za nezakonito, treba, da ima omejujoče učinke na konkurenco, in če jih ima, kako je te učinke mogoče ugotoviti?
- 5) Ali stopnja prevlade prevladujočega podjetja na trgu vpliva na odgovor na prvo vprašanje?
- 6) Ali je za to, da bi se ravnanje iz prvega vprašanja štelo za nezakonito, treba, da ima podjetje, ki tako ravna, prevladujoči položaj tako na trgu posredniških storitev kot na trgu končnih uporabnikov?
- 7) Ali je za to, da bi se ravnanje iz prvega vprašanja štelo za nezakonito, treba, da je proizvod oziroma storitev, ki jo na trgu posredniških storitev ponuja prevladujoče podjetje, za konkurenca nujna?
- 8) Ali dejstvo, da gre za dobavo novi stranki, vpliva na odgovor na prvo vprašanje?
- 9) Ali mora za to, da bi se ravnanje iz prvega vprašanja štelo za nezakonito, prevladujoče podjetje imeti možnost, da izravna svoje izgube?
- 10) Ali dejstvo, da gre za novo tehnologijo na trgu, ki zahteva velike naložbe, na primer zaradi razumnih uvedbenih stroškov in morebitne nujnosti prodaje z izgubo v fazi uvedbe, vpliva na odgovor na prvo vprašanje?

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Nasprotna stranka: Loyalty Management UK Limited

Vprašanja za predhodno odločanje

„Kadar davčni zavezanec („spodbujevalec“) opravlja gospodarsko dejavnost v zvezi z vodenjem večpartnerskega programa zvestobe strank („program“), na podlagi katerega spodbujevalec sklene različne sporazume:

- i) sporazume z različnimi družbami, imenovanimi „sponzorji“, na podlagi katerih sponzorji izdajo „točke“ strankam sponzorjev („zbiralci“), ki od teh kupijo blago ali storitve in sponzorji plačajo spodbujevalcu;
- ii) sporazume z zbiralci, v katerih so določbe kot npr. ko zbiralci kupijo blago in/ali storitve od sponzorjev, bodo prvi prejeli točke, ki jih lahko nato unovčijo za blago in/ali storitve; in
- iii) sporazume z različnimi družbami (imenovanimi „unovčevalci“), na podlagi katerih se te med drugim strinjajo, da bodo zbiralcem priskrbele blago in/ali storitve po ceni, ki je nižja od tiste, ki bi jo drugače plačali, oziroma brez denarnega plačila, kadar zbiralec unovči točke in v zameno spodbujevalec plača „strošek storitve“, ki se ga izračuna glede na točke, ki so se v upoštevnem obdobju unovčile pri tem unovčevalcu.

1. Kako je treba razlagati člene 14, 24 in 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 ⁽¹⁾ (nekdanji členi 5, 6 in 11(A)(1)(a) Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 ⁽²⁾), kadar unovčevalec prejme plačilo od spodbujevalca?

2. Ali je treba te določbe razlagati zlasti tako, da se takšna plačila, ki jih unovčevalec prejme od spodbujevalca, štejejo za plačilo:

- a) le za opravljanje storitev unovčevalca za spodbujevalca; ali
- b) le za dobavo blaga in/ali opravljanje storitev za zbiralce s strani unovčevalcev; ali

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo House of Lords (Združeno kraljestvo) 6. februarja 2009 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Loyalty Management UK Limited

(Zadeva C-53/09)

(2009/C 90/20)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

House of Lords